

[Glistrup.]

ketingen at få afskaffet arbejdsløsheden og få det gjort på en måde, så den ikke vender tilbage.

Det lovforslag, vi her behandler, er et led i at nå dette resultat. Det er selvfølgelig ikke det eneste led, selvfølgelig skal der anvendes mange foranstaltninger, men det, der særlig karakteriserer netop dette forslag, er, at det vil virke så umådelig hurtigt, fordi man med det samme kan komme i gang med det, fordi det intet kræver i ekstraadministration af nogen som helst art eller opbygning af noget særligt apparat. Man kan få folk ind i det produktive arbejde, og det kan trække over til den rigtige side både for betalingsbalanceerhverv og for statskassen. Det er det meget, meget vigtige led i modsætning til alle de mange andre gode forslag, som er kommet både fra de andre partier og fra fremskridtspartiet, og som selvfølgelig også skal med, når vi skal have afskaffet arbejdsløsheden.

Det er derfor med den største sorg, vi har oplevet at høre disse ordførertaler, som nu er kommet, hvor de tre ældste partier her i tinget og kommunisterne, der vel aldersmæssigt hører til i den samme generation som disse tre gamle partier, bare uden videre ud fra almindelige partidogmatiske forestillinger siger, at når sådan noget kommer fra fremskridtspartiet, kaster vi det over bord, og så gælder det bare om at finde frem til, hvor vi kan finde nogle indvendinger imod det.

De indvendinger, der kom frem, var, som jeg opnoterede det, i alt 9. Det var arbejdsministeren, der gik mest udførligt ind på det, og havde sagen ikke været så dybt tragisk og alvorlig, som den er, havde jeg været meget fristet til og haft vældig god ret til at vende arbejdsministerens ord mod ham som en boomerang. Det var mildest talt meget lidt gennemtænkt, hvad arbejdsministeren fremførte af argumenter imod dette lovforslag. Ikke ét af de 7 argumenter holder for en saglig overvejelse i forhold til dette forslag.

Det første af de 7 argumenter fra arbejdsministerens side skulle være, at dette nok ikke ville øge antallet af beskæftigede, for det ville nok føre til, at man afskedigede på virksomhederne for at ansætte ny tilskudsberettiget arbejdskraft. Der er ikke nogen som helst grund til at tro, at danske arbejds-

pladser, som de nu engang fungerer i praksis, for at få disse 8.000 kr., der maksimalt kan være tale om, i noget omfang, som er værd at nævne overhovedet, ville inkludere sig på at afskedige en gammel, stabil arbejdskraft.

For det andet, sagde arbejdsministeren, ville dette medføre en konkurrenceforvridning, og det er da selvfølgelig rigtigt, at man kunne tænke sig, at der kom en virksomhed, som fik mange af disse 600 kroners tilskudsarbejdere, men så er det, fordi den kan skaffe arbejde. Det står jo åbent for enhver dansk arbejdsgiver. Der er netop ikke nogen begrænsning med hensyn til, at det kun skal være nogle bestemte, der kan få det, og andre, der ikke kan få det.

Så henviser arbejdsministeren til, at man skulle tænke på de virksomheder, der måske alligevel ville have ansat yderligere arbejdskraft. Ja, men det afgørende er at komme i gang og virkelig se at få det her til at fungere. Og da der efter al sandsynlighed er en nettobesparelse for staten i dette, så må man tage med at de virksomheder, som står på nippet til at gå i gang med projekter, også kan komme i gang med dem. Staten vil alt i alt få et nettooverskud på det, selv om der selvfølgelig også vil være beløb, der trækker den anden vej, og jeg tror, ingen forstandig beregning vil kunne føre til noget andet resultat.

Arbejdsministerens femte indvending gik ud på, at det her jo ikke hjælper de unge arbejdsløse, eller de — heldigvis endnu — forholdsvis få ældre, der har opbrugt hele deres understøttelsestid. Ja men det hjælper den gruppe, der typisk er grund til at hjælpe, nemlig dem, der er blevet langtidsarbejdsløse. At det så ikke løser kræftens gåde eller klarer månesejladser eller noget lignende, er dog ikke nogen indvending mod dets gode virkninger.

Administrationen er uhyre enkel: den kommunale ligningsmyndighed disponerer direkte over en checkkonto i Nationalbanken som bemyndiget på statens vegne. Kontrollen er også uhyre enkel med hensyn til disse udbetalinger, for det er jo netop de mennesker, som på startdagen, altså ifølge forslaget den 1. februar, har deres kort for, at de har været langtidsarbejdsløse, og der står, hvilke arbejdsgivere der ikke kan udbetales til.